

at Forhørene bliver førte paa en mere sømmelig Maade. I hvert Fald vilde jeg, hvis jeg stod som Defensor, og Dommeren havde givet et bestemt Løfte om, at den anklagede maatte slippe fri, naar Tilstaaelsen kom, skride ind og gøre alt, hvad jeg kunde, for, at Dommeren skulde holde sit Ord. Nu er det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds bange for, at naar vi faar en saadan Defensor til Stede ved Forhørene, vil Dommeren i endnu højere Grad føle sig som den anklagende Part. Det tror jeg nu ikke vil blive Tilfældet. Det er i hvert Fald mit Indtryk, at Dommerne rundt omkring virkelig nu føler sig i saa høj Grad som Anklagere, som de paa nogen Maade kan. I alt Fald mener jeg, som sagt, at denne Retsreform, der er blevet vedtaget, paa dette Omraade byder et Fremskridt. Det er et beklageligt Faktum, at vi ikke kan naa videre med en Retsreform. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds. Havde vi Magt, som vi har Agt, ja saa fik vi en Retsreform og en forsvarlig Retsreform — det skulde ikke være mange Timer, det forsikrer jeg de Herrer. Nu har vi ikke Magten. Det er de Herrer, der har Magten, eller rettere, det er Landstinget, der har den. Takket være den Omstændighed, at Regeringspartiet stadig har styrket Landstinget i de Aar, som er hængaaede, siden Regeringspartiet kom til Magten, er det stadig Landstinget, der sidder inde med Magten. Jeg kunde være til Sinds for mit personlige Vedkommende at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke vilde gøre et Forsøg paa at gennemføre den Retsreform, som Folketinget vedtog med saa mange Stemmer, saa vidt jeg husker, var det med over 100 Stemmer, og sendte op til Landstinget, og som var en virkelig god Retsreform, som virkelig betød de Fremskridt, vi netop ønsker os, og som Forholdene kræver. Har det været saa længe, inden vi har faaet Retsreformen vedtaget, kunde jeg for mit personlige Vedkommende være til Sinds at spørge den højtærede Justitsminister, om han ikke vilde gøre dette Forsøg, selv om vi derved skulde komme til at vente lidt endnu paa Retsreformen.

Jeg sagde før, at Landstinget havde Magten, det benægtes saa stærkt fra Regeringspartiets Side, hvor man netop fremstiller Forholdet, som om Folketinget faktisk har Magten. Kunde nu Regeringen med den højtærede Justitsminister i Spidsen ikke benytte denne store Magt til at

faa Landstinget til at gennemføre den virkelige Retsreform? Men hvis der ikke kan være Tale om det, er det, vi fra vor Side siger: saa lad os tage den Retsreform, som foreligger, for saa længe Forholdet er det, at den ligger vedtaget uden at kunne blive gennemført, saa ligger den og spørres for et hvilket som helst Fremskridt, saa ligger den hindrende i Vejen, saaledes at vi absolut ikke kan komme videre. Derfor er det, vi med en vis Resignation siger: saa lad os tage den for hurtigst muligt at paapege dens uheldige Sider og faa begyndt at forbedre den, saa at vi kan komme til en Retsreform, som virkelig betyder noget. Det er det Standpunkt, vi indtager. Det er med den største Beklagelse, vi ser, at vi ikke kan faa det gennemført, vi ønsker, først og fremmest Anklageprincippet, idet jeg selvfølgelig er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i, at det er det, vi skal have gennemført. Men naar blot vi kunde komme til en virkelig Retsreform, kan jeg forsikre den højtærede Justitsminister, at han skal faa al den Støtte fra vor Side dertil, som vi kan yde ham.

Nørgaard: Jeg vil allerførst takke den højtærede Trafikminister for hans Tilsegn om en bedre Toggang paa den østjydske Længdebane i Sydjylland. Vi lever nu i Haabet om at faa en bedre Ordning end den nuværende. Derimod er jeg selvfølgelig ikke saa tilfreds med den højtærede Ministers Udtalelser angaaende Banegaardsforholdene i Vejle. Den højtærede Trafikminister udtalte, at jeg havde fremstillet den foreslaaede Plan som særlig daarlig. Det kan jeg nu egentlig ikke indrømme, at jeg gjorde. Jeg paaviste, at det ikke var en midlertidig Ordning, som i Anmærkningerne antydte, der her lægges Grunden til, og det mener jeg er rigtigt. Jeg har beklaget, at Vejle By ikke har faaet Lov til at være med ved Udarbejdelsen af Planen, og det synes jeg fremdeles er en Uret mod Vejle By. Den er lige saa interesseret som Statsbanerne i, at Sagen ordnes tilfredsstillende, og Byen har gjort, hvad den kunde for at være rede til at tage fat. Der blev for Aar siden nedsat et Udvalg af Byraadet med denne Sag for Øje. Dette Udvalg har baade skriftligt og mundtligt henvendt sig til Statsbaneledelsen for at gøre Vejle Bys Interesser gældende, og Ledelsen har lovet, at der intet skulde blive fastslaet, uden at Udvalget blev bekendt dermed og fik Lejlighed til at udtale sig